

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010080
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619010080.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. januára 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

K. D.,

nar. XX.X.XXXX v D. nad D., trvale bytom J., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/30/2019 zo dňa 4. septembra 2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný K. D. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b), e) Tr. zák. s poukazom na §§ 139 ods. 1 písm. c), 127 ods. 5, 122 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pretože 1) dňa 04.05.2018 počas väzobného stíhania v Ústave na výkon väzby v Leopoldove, kde bol umiestnený, napísal list, v ktorom sa v častiach písaného textu listu vyhrážal svojej bývalej priateľke K. S. v znení: "Nebude s nikým, ja to zariadim po svojom, nebude už nikomu kaziť život!!!", ktorý list tvoril prílohu správy Obce J. zo dňa 25.08.2018 adresovanú na Okresný súd Partizánske, pričom uvedené konanie obžalovaného bolo spôsobilé vzbudiť u jeho bývalej priateľky K. S. dôvodnú obavu o jej život a zdravie; 2) dňa 03.09.2018 ako obžalovaný zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 4 Trestného zákona, prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa počas hlavného pojednávania v pojednávacej miestnosti v budove Okresného súdu Partizánske v trestnom konaní pod číslom konania 2T/42/2018 v záverečnej reči vyhrážal smrťou na adresu svojej bývalej priateľky K. S. so slovami: "Až ja za ňu budem sedieť, ak dostanem tri roky, tu to vyhlasujem ako je súd, tu to vyhlasujem, to, čo som sa jej hrozil, to spravím. Tu vyhlasujem. Ak desať rokov keď dostanem, to vyhlasujem.", pričom uvedené konanie obžalovaného bolo spôsobilé vzbudiť u jeho bývalej priateľky K. S. dôvodnú obavu o jej život a zdravie; 3) v listoch adresovaných svojej bývalej priateľke K. S. a svojmu synovi K. S. odoslaných z pošty v Leopoldove dňa 25.09.2018, ktoré obžalovaný napísal počas väzobného stíhania v Ústave na výkon väzby v Leopoldove, sa v častiach písaného textu listu adresovaného K. S. vyhrážal smrťou v znení: "Už to vedía a budú

vedieť všetci, to zariadim a urobím Ti zo života to, čo ty mne! Možno za tri roky sa polepším a odpustím ti znova!!! 3x odpusť a raz rež!", v znení: "Čo bude ďalej po troch rokoch, ktoré ma čakajú v base, neviem povedať! Ale jedno viem isto, že budeš sa zodpovedať za to čo si spáchala! Pokiaľ mi nebudeš písať a posilať peniaze, budem ešte väčší psychopat, ako som bol vonku!", v znení: "Nebudem ti písať, čo sa stane potom. Domysli si, ako to dopadne.", v znení: "Ak mi napíšeš čo si o tom myslíš a nenecháš ma bez tabaku, tak ti možno znovu odpustím a nechám Ťa na pokoji! To záleží na tebe ako sa teraz zachováš! Čo je v tebe! Keď nie tak sa nachystaj", v častiach písaného textu listu adresovaného synovi K. S. sa vyhrážal smrťou K. S. v znení: "Nemala sa viazať, ja som ju nechcel, skazila mi život. A ja skazím život jej aj tomu, kto to zapríčinil, že som tu!" a v znení: "Ja nezabúdam, som P. a vyriešim to po svojom.", čím obžalovaný vzbudil u svojej bývalej priateľky K. S. dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. n), 37 písm. m), 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 16 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. Obhajca vytýkal chybu v rozhodnutí súdu prvého stupňa v tom, že obžalovanému nebola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. v podobe priznania a úprimného oľutovania, pretože žiadny právny predpis nestanovuje kritéria k posúdeniu vnútorného vzťahu obžalovaného (úprimnosti) k jeho vyhláseniu o priznaní a oľutovaní. Trestný zákon preto nedáva inú možnosť, ako len prihliadnuť na takúto poľahčujúcu okolnosť, ak nastala. Ďalej obhajca uviedol, že nebezpečné vyhrážanie je trestný čin, ktorý vychádza zo sociálnej interakcie medzi ľuďmi, pričom bývalá družka sa dlhodobo zdržiavala v živote obžalovaného, hoci nemusela. Obhajca uviedol, že v danom prípade je trestnosť činu malá, pretože vyhrážky neboli uskutočnené v prítomnosti poškodenej alebo adresované priamo jej, pričom v čase činu nebol na slobode, ale vo výkone väzby. Napokon obhajca poukázal na produktívny vek obžalovaného (51 rokov), pričom vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 38 mesiacov, ktorý považuje z pohľadu potrieb prevýchovy obžalovaného za postačujúci a ďalších 16 mesiacov navyše už nie je primeraných ani spravodlivých. Obhajca navrhol zmeniť rozsudok v časti týkajúcej sa výšky trestu a uložiť trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní nad rámec písomných dôvodov odvolania obhajca uviedol, že obžalovaný má zdravotné problémy a predpokladaný koniec trestov odňatia slobody v zimných mesiacoch roku 2022 by mal pre neho nepriaznivé účinky. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K odvolaním napadnutému výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Trest odňatia slobody uložený vo výmere 16 mesiacov, je trestom uloženým v dolnej polovici trestnej sadzby pri trestnom čine podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. (6 mesiacov až 3 roky). Takto uložený trest sa javí skôr mierny ako prísny, pretože spáchaním tejto trestnej činnosti obžalovaný preukázal, že možnosti jeho nápravy sú sťažené. Obžalovaný v priebehu trestného stíhania vo väzbe aj priamo na hlavnom pojednávaní za obdobnú trestnú činnosť aj voči tej istej poškodenej, ako v tejto prejednávanej veci, pokračoval (tri čiastkové útoky) vo vyhrážkach jej zabitím. Teda ani prebiehajúce trestné stíhanie ho neodradilo od ďalšieho protiprávneho konania. V takýchto prípadoch majú byť spravidla ukladané tresty pri hornej hranici, resp. v hornej polovici trestnej sadzby. Ak by obžalovaný nebol urobil vyhlásenie o vine, prichádzalo by do úvahy uloženie takéhoto prísnejšieho trestu.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové okolnosti spáchania predmetného pokračovacieho prečinu nemožno hodnotiť jeho závažnosť ako malú tak, ako to uvádzal v odvolaní obhajca obžalovaného.

Vo vzťahu k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. - priznanie k spáchaniu trestného činu a úprimné oľutovanie trestného činu, senát odvolacieho súdu uvádza, že právne úvahy obhajcu prezentované v odvolaní súd nesprávne. Zákonodarca v tomto ustanovení k priznaniu neviazal žiadne ďalšie podmienky, preto tu prakticky postačuje slovný prejav páchatel'a. Naproti tomu takýto slovný prejav nepostačuje aj k prejavaniu ľútosť. Tu súd musí vždy skúmať aj „úprimnosť“ takéhoto slovného prejavu. Je síce faktom, že úprimnosť slovného prejavu vyplýva z vnútorného vzťahu obžalovaného k jeho predneseným slovám. To ale neznamená, že súdy tento „vnútorný vzťah“ nemôžu posudzovať podľa preukázateľných vonkajších okolností týkajúcich sa páchatel'a. V prejednávanej veci proti úprimnosti oľutovania trestnej činnosti predovšetkým svedčila predchádzajúca mnohonásobná súdna trestnosť obžalovaného. Úprimné oľutovanie trestnej činnosti pritom predpokladá aj to, že obžalovaný nebude páchať trestnú činnosť. Práve naopak obžalovaný sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil počas trestného stíhania a vyhrážky predniesol priamo pred súdom. Navyše aj z priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody je obžalovanému vytýkané, že nad spáchanou trestnou činnosťou neprejavuje dostatočnú ľútosť.

Z vyššie uvedených dôvodov sa potom senát odvolacieho súdu ani nestotožnil s názorom obhajcu v tom, že skôr uložený trest vo výmere 38 mesiacov je na prevýchovu obžalovaného postačujúci. Obžalovaný si mal možnosť v priebehu iného trestného stíhania vo väzbe uvedomiť svoj vek, ako aj to, že možnosť zamestnania a bývania sa mu týmto sťažuje. Práve naopak obžalovaný pokračoval v trestnej činnosti, a preto uloženie trestu odňatia slobody nepodmienečne je nevyhnutným právnym následkom za spáchanú trestnú činnosť, ktorá je predmetom tohto trestného stíhania.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok